

KONINKRIJK.

LES 08

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les toe aan de Heere.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] RICHTEREN 13 - 16
----------	--

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Richteren 13 - 16). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij deelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) [SLEUTELVERZEN IN ROMEINEN] (2) ROMEINEN 1:17
----------	---

Repeteer twee aan twee.

(2) Romeinen 1:17. “Want de gerechtigheid van God wordt daarin geopenbaard uit geloof tot geloof, zoals geschreven is: Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven.

4	BIJBELSTUDIE (85 minuten) [DE BRIEF AAN DE ROMEINEN] ROMEINEN 2:17-29
----------	---

Introductie. In Romeinen 2:17-20 spreekt Paulus de Joden direct toe en gaat hij in op de rechten en voorrechten waarop de Joden aanspraak maakten. In Romeinen 2:21-24 zei Paulus dat *als de Joden er niet in slaagden om de plichten die hoorden bij hun voorrechten na te komen, hun rechten alleen maar hun veroordeling verergerden*. Let op de stijgende verachting en verontwaardiging van Paulus over de huichelarij van de Joden: “U dan die een ander onderwijst, onderwijst u uzelf niet?” U predikt tegen onrecht, maar pleegt zelf onrecht, steelt, pleegt overspel en tempelroof! “U die in de wet roemt, onteert u God door de overtreding van de wet?” “Want de Naam van God wordt door uw toedoen gelasterd onder de heidenen!” In Romeinen 2:25-27 evalueert Paulus de besnijdenis waarop zij roemen. En in Romeinen 2:28-29 leert hij de werkelijke betekenis van de besnijdenis.

STAP 1. LEES.	GODS WOORD
<i>Lees.</i> We gaan Romeinen 2:17-29 met elkaar bestuderen. Laat ieder groepslid omstebeurt één vers uit die Bijbelgedeelte voorlezen.	

STAP 2. ONTDEK.	WAARNEMINGEN
<i>Overweeg.</i> WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE IS BELANGRIJK VOOR MIJ? Of: WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE RAAKT MIJN VERSTAND OF MIJN HART? <i>Schrijf op.</i> Zoek een of twee waarheden in dit Bijbelgedeelte die je begrijpt. Denk erover na en schrijf je gedachten op in je Bijbelstudie notitieboek. <i>Deel.</i> Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt delen wat zij ontdekten hebben. Hierna volgen enkele voorbeelden van ontdekkingen. Waarschijnlijk zullen de groepsleden andere ontdekkingen doen dan deze.	

2:17-20

Ontdekking 1. Paulus ontmaskert de schijn van de uiterlijke godsdienst van de Joden wanneer zij op hun voorrechten en positie staan.

(1) De voorrechten waarop de Joden aanspraak maakten (Romeinen 2:17-18).

De naam “Jood” wordt het eerst in de Bijbel genoemd in 1 Koningen 16:6 (vóór 586 v.C.). Vanaf de Babylonische ballingschap (die 70 jaren duurt vanaf de vernietiging van de tempel in 586 v.C. tot de herbouw van de tempel in 516 v.C.) waren de Joden trots op hun naam. De naam “Jood” betekent “een burger van de staat van Juda” en de Joden waren er trots op.

De Joden “steunden op de wet”, vonden hun rust en troost in de wet wanneer zij het lazen en bespraken, maar zij hielden de wet niet!

Zij “roemden in God”, dat wil zeggen, zij roemden erin dat zij de éne en enige ware God aanbaden, maar in werkelijkheid bleef dat bij uiterlijke woorden!

Zij “kenden Gods wil”, dat wil zeggen, zij bezaten het Oude Testament als de openbaring van Gods wil. “Zij onderscheidten wat wezenlijk was”, dat wil zeggen, zij beproefden de dingen die een verschil maakten. Zij keurden goed wat met de wet overeenkwam en verwierpen wat met de wet in strijd was. Zij “waren onderwezen (letterlijk: hebben catechese ontvangen) (Grieks: katécheó) in de wet” (Nehemia 8:8).

(2) De positie waarop de Joden trots waren (Romeinen 2:19-20).

De Joden beschouwden zichzelf als superieur boven de andere volken in de wereld. Zij beschouwden de andere volken als “geestelijk blind” en dachten dat alleen de Joden in staat waren om de andere volken (de heidenen) te onderwijzen. Zo voelden de Joden zich superieur in plaats van verantwoordelijk. Zij dachten dat de andere volken in de duisternis leefden, onwetend en onvolwassen waren, omdat zij de wet niet kenden! Zij vereenzelvigden “onkunde” (Grieks: afrón) van de wet met “onvolwassenheid” (Grieks: népios) en dus kennis van de wet met volwassenheid.

“Een gids zijn voor blinden”, “een licht voor mensen in de duisternis”, “een opvoeder voor onverstandigen (onkundigen) en een leermeester voor jonge kinderen (onvolwassenen)”, zijn op zichzelf deugden. Maar Paulus beschouwde deze deugden als *ondeugden*, omdat de Joden opschepten over dingen die zij zelf niet deden! De Joden roemden dat zij het Heilige Boek bezaten, het Oude Testament (de Thora) die zij als “de belichaming van de kennis en van de waarheid”. Zij vertelden met misplaatste trots dat zij kennis en waarheid in een goedgeordend vorm bezaten (zie “de vorm van de leer” in Romeinen 6:17 en “de vorm van de gezonde woorden” in 2 Timoteüs 1:13). Toch bezaten de Joden met hun godsdienst alleen maar *een uiterlijke vorm* van gerechtigheid zonder de innerlijke werkelijkheid van de gerechtigheid (zie 2 Timoteüs 3:5)!

2:21-24

Ontdekking 2. De schreeuwende ongerijmdheid tussen wat de Joden beleden en wat zij in werkelijkheid deden.

De voorstelling van hun voordelen maakte de Joden zelfvoldaan en dat veranderde hen in hypocrieten. Ten einde de Joden uit hun zelfvoldaanheid te wekken, ontmaskert Paulus hun huichelarij. Hij geeft drie voorbeelden van onderwijzingen van de Joden die zij zelf niet naleefden. De Joden pleegden *voortdurend* (onvoltooid tegenwoordige tijd) diefstal, echtbreuk en afgoderij!

Afgoderij en seksuele immoraliteit waren juist de grote zonden van de niet-Joden (de heidenen) (Romeinen 1:24-25) die de Joden ten strengste veroordeelden, maar toch zelf pleegden (Psalm 50:16-18; Jeremia 5: 30-31; Jeremia 6: 13-14). In een Joods Commentaar¹ staat voorbeelden hoe diefstal onder de geleerden voorkwam, schandalige overspel zelfs onder de rabbi's en het roven van tempels. Ook Jezus Christus geeft voorbeelden hoe het leven van de Farizeeën niet rijmde met hun onderricht (Matteüs 23, Markus 7:9-13 en Lukas 11:37-52). Niets veroorzaakte de haat van de heidenen meer dan de ontheiliging van hun tempels. Maar de Joden veranderde zelfs hun eigen tempel in “een rovershol” (Matteüs 21:13) en roofden wat aan God behoorde (Mark 7:11).

De Joden pochten dat zij de Wet bezaten, maar onteerden God door Zijn Wet te breken. Volgens Jakobus 2:10 en 4:11-12 is ongehoorzaamheid aan de Wet een belediging aan God als Wetgever en de oorzaak dat de heidenen de God van de Bijbel lasterden. De heidenen verwachtten en de Bijbel leert dat een volk is als zijn god (Psalm 115:8). Maar als een volk dergelijke misdaden pleegde, dan was hun “god” ook een dief, een overspelige en een tempelrover! Zo werd de God van de Bijbel door de Joden gelasterd.

STAP 3. VRAAG.

UITLEG

Overweeg. WELK VRAAG UIT DIT BIJBELGEDEELTE ZOU JIJ AAN DE GROEP WILLEN STELLEN?

Laten we proberen zo veel mogelijke waarheden in Romeinen 2:17-29 te begrijpen en vragen te stellen over wat we nog niet begrijpen.

Schrijf op. Formuleer je vraag zo duidelijk mogelijk door gebruik te maken van vraagwoorden (wie? wat? waarom? hoe?) en noteer je vraag in je notitieboek.

Deel. Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en hun vraag op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt hun vraag oplezen.

Bespreek. Bespreek zo veel mogelijk van deze vragen met elkaar.

De volgende zijn voorbeelden van vragen en aantekeningen die het beantwoorden vergemakkelijken.

¹ “Kommentar zum Neuen Testament aus Talmud und Midrasch” van Strack en Billerbeck III p.107-115

2:25-27

Vraag 1. Hoe kan Paulus volhouden dat de lichamelijke besnijdenis nog waarde had?

Aantekeningen.

(1) De lichamelijke besnijdenis van de Joden heeft alleen waarde als de Joden zich houden aan de vereisten van het verbond in het Oude Testament (het genadeverbond) (Romeinen 2:25).

Het woord “wet” heeft verschillende betekenissen in de brief aan de Romeinen en de juiste betekenis is afhankelijk van de context waarin het woord gebruikt wordt. Hier verwijst het woord “wet” niet naar de ceremoniële wetten in het Oude Testament, maar naar “het verbond in het Oude Testament”. In dit verbond beloofde God dat Hij de God van het volk Israël zou zijn en dat Israël het volk van God zou zijn (Genesis 17:7; Leviticus 26:12). Dit was een verbond (overeenkomst) met een belofte en genade.

De vereiste van dit verbond (Romeinen 2:26) was geloof in Gods belofte (zie Genesis 15:5-6 en Johannes 6:28-29) dat in gehoorzaamheid getoond wordt (Genesis 22:17-18; Hebrëeën 4:2,6; Jakobus 2:17,22). Het teken en zegel van dit verbond was de lichamelijke besnijdenis (Genesis 17:9-14).

De lichamelijke besnijdenis was in het Oude Testament niet een godsdienstige plicht, maar alleen een teken van een godsdienstige plicht! Paulus beweerde dat de lichamelijke besnijdenis voor Joden alleen waarde heeft als de Joden de vereisten van geloof en gehoorzaamheid toonden! Als de Joden geen geloof en geen gehoorzaamheid toonden, dan was hun aanspraak op Gods verbondsbelofte aanmatigend (arrogant) en zelfs een lege bespotting!

Dus in Romeinen 2:25-27 was het houden van (de vereisten van) “de wet” gelijk aan het houden van (de vereisten van) “het verbond” die God met de aartsvaders sloot. Wanneer de vereisten van Gods verbond (geloof met gehoorzaamheid) veronachtzaamd of gebroken wordt, wordt het besneden zijn van Joden door God beschouwd als onbesneden zijn. Dan verliest het uitwendige teken zijn betekenis (Romeinen 2:25)!

(2) De heidenen, die niet lichamelijk besneden zijn, maken Gods verbond niet ongeldig als de vereisten van het verbond gehouden worden (Romeinen 2:26).

Hier verwijst het houden van (de vereisten van) “de wet” niet naar de ongelovige heidenen die de morele wetten (op hun hart geschreven en met hun geweten betuigd) gehoorzaamden, als in Romeinen 2:14. Het verwijst naar de heidenen die christenen geworden waren als in Romeinen 1:16-17. De meerderheid van de christenen uit de heidenen waren lichamelijk niet besneden. Maar omdat de christenen de vereisten van het verbond vervulden door hun geloof in Jezus Christus en hun gehoorzaamheid aan Jezus Christus, zijn de christenen “het werkelijke volk van God” (2 Korintiërs 6:16; 1 Petrus 2:9-10). Christenen worden zelfs “het Israël Gods” genoemd (Galaten 6:12-16).² Hoewel deze christenen uit de heidenen niet lichamelijk besneden waren, waren zij wel in hun hart (geest) besneden en beschouwde God deze besnijdenis van hun hart als de werkelijke besnijdenis (Romeinen 2:28-29)! Het uitwendige ritueel van de lichamelijke besnijdenis zonder zijn betekenis heeft geen enkel waarde! Maar als de betekenis van de lichamelijke besnijdenis aanwezig is, dan heeft het ontbreken van de lichamelijke besnijdenis als teken het genadeverbond van God niet op!

(3) De lichamelijk besneden Joden zullen geoordeeld worden door de lichamelijk onbesneden christenen (Romeinen 2:27).

De christenen uit het heidendom zullen de Joden uit Israël oordelen (1 Korintiërs 6:2). De christenen vervullen de vereisten van Gods wet (het verbond). De Joden bezitten wel de vereisten van Gods verbond in geschreven vorm, maar verbreken de wet (het verbond). Daarom zullen zij die werkelijk geloven en het tonen in hun gehoorzaamheid alle andere mensen oordelen!

Zo zullen de gelovige heidenen in Nineve³ in de tijd van het Oude Testament in het laatste oordeel de Joden in de tijd van Jezus Christus veroordelen (Matteüs 12:41-42)! Het geloof van de lichamelijk onbesneden heidenen zal het ongeloof van de lichamelijk besneden Joden veroordelen!

Dit alles bewijst dat een uiterlijke lichamelijke ceremonie als de besnijdenis of de doop met water geen kracht heeft om mensen te behouden, omdat God “Geest” is en innerlijke geestelijke gehoorzaamheid vereist.

² Gods volk in het Oude Testament en Gods volk in het Nieuwe Testament worden met dezelfde namen genoemd: Gods *eerstgeboren zoon* (Exodus 4:22; Jeremia 31:9; Hebrëeën 12:23); Gods *zonen en dochters* (Jesaja 43:6-7; 2 Korintiërs 6:18); *de vrouw of bruid* van God (Jesaja 54:1,11-12; Openbaring 21:9-10); *de twaalf stammen* (Genesis 49:28; Openbaring 7:4; 21:12; Jakobus 1:1); *een koninkrijk van priesters* (Exodus 19:6; 1 Petrus 2:9; Openbaring 1:6); *een heilig volk* (Exodus 19:6; 1 Petrus 2:9); *Gods uitverkoren volk* (Deuteronomium 7:6; 1 Petrus 2:9); *Gods verbondsvolk* (Leviticus 26:12; 2 Korintiërs 6:16); *de verstrooiing/diaspora* (Deuteronomium 30:1; Ezechiël 12:15; Esther 3:8; 1 Petrus 1:1); *schapen* uit de schaapskooi van Israël en schapen uit de schaapskooien van de andere volken (Ezechiël 34; Johannes 10:16); *Israël* (1 Samuël 7:23; Galaten 6:14-16); *Joden* (Zacharia 8:22-23; Romeinen 2:28-29); *Sion* (Jesaja 51:16; 52:7; Hebrëeën 12:22-24); het Jeruzalem dat beneden is en *het Jeruzalem* dat boven is (Galaten 4:25-26); *de tempel* van God (2 Korintiërs 6:16).

God roept Zijn *Gemeente/Kerk* tot Zich door de verkondiging van *het evangelie* gedurende de oudtestamentische periode (Romeinen 10:18-21; Galaten 3:8; Hebrëeën 4:1-3) en de nieuwtestamentische periode (Handelingen 20:24; zie 13:44-49). Gelovigen uit de Joden en uit de heidenen worden door *één Geest* tot één Lichaam van Christus gedoopt en zijn van één Geest doordrenkt (1 Korintiërs 12:13); worden samen *de Gemeente/Kerk* genoemd (Hebrëeuws: qahal; Grieks: ekklesia) (Psalm 107:32; Matteüs 16:18; Handelingen 8:2; Handelingen 9:1); zijn samen *leden van één Lichaam* (Efeziërs 3:6); samen *mede-erfgenamen* (Efeziërs 3:6; Galaten 3:29) en samen *mededeelgenoten van al Gods beloften* (Efeziërs 3:6; 2 Korintiërs 1:20)! Zie handleiding 3, supplement 12.

³ Nineve is de moderne Mosul in Irak.

2:28-29

Vraag 2. Wat is de werkelijke aard en het doel van de lichamelijke besnijdenis?

Aantekeningen.

In de tijd van Abraham (2067 v.C.) was de lichamelijke besnijdenis een teken van de rechtvaardiging door het geloof (Romeinen 4:11). Maar lang na de tijd van Mozes (1407 v.C.) en pas ná de Babylonische ballingschap (586 v.C.) hebben de Joodse godsdienstige leiders en leraren de betekenis van de lichamelijke besnijdenis veranderd tot een teken van de rechtvaardiging door de werken van de wet (Johannes 7:19,22; Galaten 5:1-4).

(1) De lichamelijke besnijdenis was oorspronkelijk een teken van de rechtvaardiging door het geloof (Romeinen 4:11).

De lichamelijke besnijdenis in de tijd van Abraham (2067 v.C.). God sloot een verbond van beloften en genade met Abraham. In dit verbond beloofde God aan Abraham drie dingen: Ten eerste zou Abraham de vader van veel volken op de aarde worden. Zijn nageslacht zou zo talrijk zijn als de sterren aan de hemel of het zand aan de zee. De HEERE zou de God van zijn nageslacht zijn. Ten tweede zou God het land van Kanaän aan de nakomelingen van Abraham schenken. Deze twee beloften werden al vervuld in de tijd toen Jozua het land veroverde (1497-1387 v.C.) (Jozua 21:43-45; 23:14-16). Ten derde zou God al de families (volken) op de aarde zegenen door één van Abrahams nakomelingen (Genesis 12:1-3,7; 15:1-6,18-21; 17:1-14; 22:17-18). De derde belofte werd vervuld met de komst van Jezus Christus (Galaten 3:16).

Abraham geloofde God en God rekende hem dat tot gerechtigheid (Genesis 15:6). God gaf aan Abraham de lichamelijke besnijdenis als een teken en zegel van zijn verbond van beloften en genade. De lichamelijke besnijdenis was dus een zichtbaar teken en zegel dat God mensen door geloof rechtvaardigt (Romeinen 4:11)! De mensen die lichamen besneden werden, waren verplicht om dit verbond te houden: zij moesten blijven leven als mensen die door God gerechtvaardigd waren uit genade en door het geloof, dat wil zeggen, als mensen die leven als Gods gehoorzame verbondsvolk op de aarde.

De lichamelijke besnijdenis in de tijd van Mozes (1407 v.C.). Gedurende de oudtestamentische periode was de lichamelijke besnijdenis ook een uiterlijk fysiek teken met een innerlijke geestelijke betekenis. De voorhuid die weggesneden werd was een symbool van de onreinheid van de mens. De lichamelijke besnijdenis wees naar de geestelijke besnijdenis van het hart. Het wegsnijden van de onreinheid van het lichaam (het vlees) symboliseerde het wegsnijden van de onreinheid van het hart (Deuteronomium 10:16; 30:6; Jeremia 4:4). Dus gedurende de oudtestamentische periode was de lichamelijke besnijdenis een zichtbaar symbool voor een hogere werkelijkheid, namelijk, de geestelijke besnijdenis van het hart. De besnijdenis van het lichaam in de oudtestamentische periode wees naar de latere wedergeboorte door de Heilige Geest in de nieuwtestamentische periode (Romeinen 2:28-29).

De lichamelijke besnijdenis heeft op zichzelf hoegenaamd geen betekenis. De besnijdenis heeft geen betekenis wanneer iemand niet gelooft in de God van de Bijbel (of Jezus Christus), maar toch probeert gerechtvaardigd te worden door de werken van de wet (bijvoorbeeld door zich lichamen te laten besnijden). De fysieke besnijdenis van het lichaam heeft zonder de geestelijke besnijdenis van het hart geen betekenis en geen waarde. Godsdienstige ceremoniën (als de lichamelijke besnijdenis) blijven het werk van mensen, maar de besnijdenis van het hart is alleen een werk van God (de Geest van God).

Daarom worden ongelovige en onrechtvaardige mensen in de Bijbel "de onbesnedenen van hart" genoemd (Jeremia 9:25-26; Handelingen 7:51). Maar de Joden en niet-Joden die in Jezus Christus geloven en roemen en niet op het vlees (de lichamelijke besnijdenis) vertrouwen, worden "de (ware) besnijdenis" genoemd (Filippenzen 3:3)! Alle natuurlijke Joden worden "Israël naar het vlees" (Grieks: Israel kata sarx) genoemd (1 Korintiërs 10:18) (omdat zij allen in hun lichamen besneden zijn), maar alle mensen die geloven in Jezus Christus Die gekruisigd is, voor wie de zondige wereld gekruisigd is en zij voor de zondige wereld, worden "het Israël van God" genoemd (Galaten 6:12-16; zie Romeinen 9:6b) (omdat zij allen in hun hart besneden zijn)! Abraham is wel "de fysieke vader" van mensen die zichzelf Joden noemen, maar Abraham is "de geestelijke vader" van alle mensen die in de God van de Bijbel geloven, ongeacht of zij aanvankelijk besneden Joden of onbesneden niet-Joden (heidenen) waren (Romeinen 4:11; Johannes 8:37-44).

Het houden van de Wet (in de zin van de morele wet, de ceremoniële wet en de burgerlijke wet van Israël) kan geen mens in de wereld rechtvaardigen, omdat er geen natuurlijk mens bestaat die *de hele wet* kan houden of gehouden heeft (Galaten 3:10; Jakobus 2:10).

(2) De lichamelijke besnijdenis werd later het teken van de rechtvaardiging door de werken van de wet (Johannes 7:19,22).

De lichamelijke besnijdenis na de Babylonische ballingschap (586 v.C.). Ongeveer 1500 jaar ná Abraham, gedurende de Babylonische ballingschap (586-516 v.C.) hebben de Joodse godsdienstige leiders en leraren de betekenis van de lichamelijke besnijdenis veranderd! De oorspronkelijke betekenis van de lichamelijke besnijdenis: een teken van de rechtvaardiging door het geloof (in wat God gezegd en gedaan heeft) werd veranderd in een teken van de rechtvaardiging door de werken van de wet (die mensen doen)." De Joden beschouwden de lichamelijke besnijdenis niet langer als een teken en zegel van Gods rechtvaardiging door het geloof of als een teken van de geestelijke

besnijdenis van het hart, maar eerder als Gods gelofte (plechtige belofte) dat Hij het eeuwige leven zou geven aan Joden die de (morele, ceremoniële en burgerlijke) wet gehoorzaamden”.

Leviticus 18:5 zegt, “De mens die ze (Gods verordeningen en bepalingen) houdt, zal erdoor leven” (in de zin van voorspoedig leven). Maar de Joden legden het verkeerd uit als, “De mens die de wet houdt, zal erdoor *het eeuwige leven ontvangen*.” Vanaf die tijd geloofden de Joden dat de lichamelijke besnijdenis het teken en zegel was dat God mensen rechtvaardigt (redt, verlost, behoudt) door de werken van de wet, zelfs al heeft God nooit deze betekenis aan de besnijdenis gegeven!

De fysieke besnijdenis van een jongen op de achtste dag werd het allerbelangrijkste werk van de wet (Johannes 7:19-24)! De fysieke besnijdenis werd een menselijke godsdienstige ceremonie waarbij een man zalig wordt (verlost wordt) (Handelingen 15:1)! Het werk van een mens met betrekking tot het lichaam heeft het werk van God in het hart vervangen!

De lichamelijke besnijdenis gedurende de nieuwtestamentische periode (50 n.C.). Ongeveer 50 n.C. schreef de apostel Paulus in zijn brief aan de Galaten dat als iemand zich fysiek laat besnijden omdat hij gelooft dat hij door deze daad gerechtvaardigd zou worden, hij verplicht is de hele (ceremoniële) wet (volmaakt) te houden (Galaten 5:1-4)! Paulus leerde ook dat geen mens de wet volkomen en volmaakt hield of kon houden (Romeinen 3:10-18). Daarom zou God geen enkel mens rechtvaardigen door de werken van de wet (Romeinen 3:19-20,28)!

Het is duidelijk dat de Joden in de nieuwtestamentische periode geloofden dat zij gerechtvaardigd (gered, verlost, behouden, zalig) konden worden door de werken van de wet (vooral door zich lichamelijk te laten besnijden). Zij leerden:” Als u niet besneden wordt volgens het gebruik van Mozes, kunt u niet zalig worden” (Handelingen 15:1) Andere Joodse rabbijnen leerden: “dat geen fysiek besneden mens in de hel zou komen”. Zij zeiden dat: “God aan Abraham gezworen had dat niemand naar de hel gezonden zou worden die besneden was. Abraham zou bij de poort van de hel zitten en geen besneden Israëliet toelaten binnen te gaan.” Zo werd de fysieke besnijdenis het uiterlijke teken voor het Joodse nationalisme!

Deze leer van de Joodse rabbijnen is zeker niet op de Bijbel gebaseerd en moet dus verworpen worden!

(3) Valse Joden en de waardeloze besnijdenis.

Het woord “Jood” (Hebreeuws: Jehudi of Judi) is afgeleid van de stam van Juda (Hebreeuws: Jehudah) en dat is waarschijnlijk afgeleid van het woord “prijzen/loven” (Hebreeuws: hodah) (Genesis 29:35; 49:8). Paulus zegt dat “een echte Jood” door God geprezen wordt (dat wil zeggen, hij ontvangt zijn lof van God)(omdat hij de God van de Bijbel geloofde en gehoorzaamde), maar een valse Jood verlangt ernaar om door mensen geprezen te worden (omdat hij besneden is). Jezus veroordeelde de Joden omdat zij zich toelegden op uiterlijke schijn en altijd erop uit waren eer van mensen te ontvangen (Johannes 5:44). Paulus beschouwt een uiterlijke fysieke Jood als onecht. De natuurlijke afkomst van Jakob maakt een afstammeling van Jakob geen echte Jood in de ogen van God!

In de nieuwtestamentische periode was de fysieke besnijdenis niet meer een teken van Gods genadeverbond met gelovigen, maar een menselijk ceremonieel gebruik gebaseerd op de oudtestamentische ceremoniële wet van Mozes (Johannes 7:22). Maar het uiterlijke teken van de fysieke besnijdenis heeft zonder de geestelijke besnijdenis van het hart geen waarde!

(4) Echte Joden en de echte geestelijke besnijdenis.

Een echte Jood, dat wil zeggen, een gelovige die zijn lof van God ontvangt, wordt niet gekenmerkt door wat hij uiterlijk en fysiek is, maar door wat hij innerlijk en geestelijk is! De enige echte “Jood” is “een Jood in het verborgene (niet uiterlijk)” en de echte besnijdenis is “de besnijdenis van het hart, naar de Heilige Geest”, en niet naar de ceremoniële wet (Romeinen 2:29a)! “De besnijdenis van het hart” is een werk van God de Heilige Geest. Negatief geformuleerd betekent het dat een mens die niet geestelijk besneden is (niet wedergeboren is) geen lof, goedkeuring of erkenning van God zal ontvangen (Romeinen 2:29b)! Positief geformuleerd betekent het dat een mens die geestelijk in zijn hart besneden door de Heilige Geest is, lof, goedkeuring en erkenning van God zal ontvangen! Dus, “de enige echte Jood” (een mens die door God goedgekeurd en erkend wordt) is een christen, ongeacht of hij/zij oorspronkelijk een natuurlijke Jood of een natuurlijke heiden was! Alleen een dergelijk mens ontvangt lof van God! Valse Joden ontvangen hun lof en eer van andere Joden die zich hebben laten besnijden. Maar echte Joden ontvangen hun lof en eer van God.

De profeet Jeremia heeft al in de oudtestamentische periode de Joden vermaand zich niet te beroemen op hun menselijke wijsheid, sterkte en rijkdom, maar zich daarop te beroemen dat zij de God van de Bijbel kennen en Zijn openbaring begrijpen. God zal de volken (als Egypte, Juda en Ammon) straffen, omdat zij alleen “in het vlees (lichaam)” maar niet “in hun hart” besneden zijn (Jeremia 9:23-26)!

De apostel waarschuwde tegen godsdienstige leiders die de lichamelijke besnijdenis aan mensen opdrongen. Zij worden “de versnijdenis” genoemd. Alleen mensen die God dienen in de Geest, die roemen in Christus Jezus en die niet vertrouwen op het vlees (op het feit dat zij lichamelijk besneden zijn, maar in hun hart besneden/wedergeboren zijn), zijn “de (ware) besnijdenis” (Filippenzen 3:2-3).

Het Nieuwe Testament leert heel duidelijk dat de lichamelijke besnijdenis als deel van de ceremoniële wet van Israël (Leviticus 12:3) door Jezus Christus in het Nieuwe Testament *vervuld is* (Matteüs 5:17), en dus voor gelovigen in Jezus

Christus door hun solidariteit met Christus in Zijn dood en opstanding *vervuld is* (Kolossenzen 2:11-12). Daarom is de lichamelijke besnijdenis *opgeheven* (Kolossenzen 2:14) en *afgeschafft* (Efeziërs 2:15). “In Christus Jezus heeft namelijk niet het (lichamelijk) besneden zijn enige kracht, en ook niet het (lichamelijk) onbesneden zijn, maar het geloof, dat door de liefde werkzaam is” (Galaten 5:6) “Want in Christus Jezus heeft niet het (lichamelijk) besneden zijn enige kracht, en ook niet het (lichamelijk) onbesneden zijn, maar wel dat we een nieuw schepping zijn.” Alle mensen die overeenkomstig deze regel wandelen, ongeacht of zij Joden of niet-Joden zijn, zijn het werkelijke volk van God en worden “het Israël van God” genoemd (Galaten 6:15-16; zie 2 Korintiërs 6:16). Maar alle lichamelijk besneden Joden worden “het Israël naar het vlees” genoemd (1 Korintiërs 10:18; zie Romeinen 9:6)!

STAP 4. DOEN.

TOEPASSINGEN

Overweeg. WELKE WAARHEDEN IN DIT BIJBELGEDEELTE HEBBEN MOGELIJKE TOEPASSINGEN VOOR CHRISTENEN?

Deel en schrijf op. Laten we met elkaar brainstormen en een korte lijst maken van mogelijke toepassingen uit Romeinen 2:17-29.

Overweeg. WELK MOGELIJKE TOEPASSING WIL GOD DAT JE TOT EEN PERSOONLIJKE TOEPASSING MAAKT?

Schrijf op. Als je een persoonlijk toepassing maakt, schrijf het dan op in je Bijbelstudie notitieboek. Voel je vrij deze persoonlijke toepassing met anderen te delen of niet.

(Let wel dat hoewel een waarheid dezelfde blijft, er een heel aantal verschillende toepassingen van deze waarheid mogelijk zijn. Hier volgt een lijst mogelijke toepassingen.)

1. Voorbeelden van mogelijke toepassingen uit Romeinen 2:17-29.

2:17. Beroem je niet op je Joodse nationaliteit of op het feit dat je op de wet (de Thora of sharia) steunt in je relatie met God.

2:21. Wanneer je anderen onderwijst, zorg dan dat je jezelf het eerste onderwijst (Lukas 6:41-42)!

2:22. Verkondig nooit dingen die je zelf niet toepast/doet (Matteüs 23:3)!

2:24. Houd in gedachten dat niet-christenen jouw God beoordelen naar jouw gedrag (Psalm 115:8)!

2:29. Weet heel zeker dat jij in je hart door de Heilige Geest besneden bent (zie 2 Korintiërs 13:5).

2:29. Streef niet naar de lof van mensen, maar streef naar de aanbeveling van God (zie 2 Korintiërs 10:18).

2. Voorbeelden van persoonlijke toepassingen uit Romeinen 2:17-29.

Ik wil het volle evangelie verkondigen en dat betekent dat ik niet alleen de verlossing in Jezus Christus moet verkondigen, maar ook het oordeel van mensen die ongelovig blijven (Romeinen 2:16). Ik moet de verkondiging van het laatste oordeel in mijn verkondiging opnemen (zie Johannes 3:18,36).

Ik wil mensen leren dat elk uiterlijke godsdienstige ceremonie (en teken) als de lichamelijke besnijdenis, de doop met water en het deelnemen aan het Avondmaal geen betekenis heeft als de innerlijke werkelijkheid waarvan het een teken is, ontbreekt. Ik wil alle mensen verkondigen dat zij verloren blijven, tenzij zij in hun hart door de Heilige Geest besneden zijn door hun geloof in Jezus Christus (zie Johannes 1:12-13).

STAP 5.

REACTIE

BID OM DE BEURT TOT GOD OVER ÉÉN WAARHEID WAARMEE GOD JE AANGESPROKEN HEEFT in Romeinen 2:17-29.

(Reageer in je gebed op iets wat je gedurende de Bijbelstudie geleerd heeft. Oefen jezelf om kort te bidden, bv. door maar één of twee zinnen te bidden. Iedereen in de groep zal verschillende dingen bidden.)

5

GEBED (8 minuten)

[VOORBEDE]

BID VOOR ANDEREN

Bid in groepjes van twee of drie mensen. Bid voor elkaar en voor andere mensen in de wereld (Romeinen 15:30; Kolossenzen 4:12).

6

VOORBEREIDING (2 minuten)

[OPDRACHTEN]

VOOR DE VOLGENDE BIJEENKOMST

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. **Toewijding.** Wijd je toe steeds discipelen te maken, de gemeente van Jezus Christus op te bouwen en het Koninkrijk van God te verkondigen.

2. **Verkondig, onderricht of bestudeer** de Bijbelstudie uit Romeinen 2:17-29 samen met een persoon of een kleine groep mensen.

3. Persoonlijke tijd met God. Heb stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **1 Samuël 2, 3, 7 en 8**. Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
4. Memorisatie, **(3) Romeinen 2:5**. Repeteer elke dag de laatste vijf Bijbelverzen die je uit je hoofd geleerd hebt.
5. Onderricht. Bereid **de gelijkenis van “het zelfgroeïende zaad”** in Markus 4:26-29, **de gelijkenis van “het zuurdeeg”** in Lukas 13:20-21 en **de gelijkenis van “het mosterdzaad”** in Markus 4:30-32 voor. Maak gebruik van de zes richtlijnen voor de uitleg van gelijkenissen.
6. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
7. Houd je aantekeningen in je notitieboek goed bij. Doe dat ook met je aantekeningen over stille tijd, memorisatie, je Bijbelstudie en deze opdracht.